

U S T A W A

z dnia

o ekonomii społecznej¹⁾

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

- 1) organizację i zasady funkcjonowania przedsiębiorstw społecznych;
- 2) zasady i formy wspierania podmiotów ekonomii społecznej przez organy administracji publicznej.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) innej działalności o charakterze odpłatnym - rozumie się przez to działalność oświatową w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 1082), działalność kulturalną w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194) oraz działalność zarobkową kół gospodyń wiejskich, o której mowa w art. 22 ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o kołach gospodyń wiejskich (Dz. U. z 2021 r. poz. 165 i 1240), jeśli nie jest działalnością gospodarczą;
- 2) osobach prawnych organizacyjnie powiązanych - rozumie się przez to co najmniej dwie osoby prawne, z których jedna jest dominująca w rozumieniu przepisów o ochronie

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, ustawę z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym, ustawę z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych oraz ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

konkurencji i konsumentów, z zastrzeżeniem że osoba prawna nie musi być przedsiębiorcą w rozumieniu tych przepisów;

- 3) podmiotach ekonomii społecznej - rozumie się przez to:
 - a) spółdzielnie socjalne działające na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2085),
 - b) warsztaty terapii zajęciowej i zakłady aktywności zawodowej działające na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573),
 - c) centra integracji społecznej i kluby integracji społecznej działające na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 176),
 - d) spółdzielnie pracy, w tym spółdzielnie inwalidów i spółdzielnie niewidomych działające na podstawie ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648),
 - e) organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 oraz z 2021 r. poz. 1038 i 1243) z wyjątkiem: partii politycznych, europejskich partii politycznych, związków zawodowych i organizacji pracodawców, samorządów zawodowych, fundacji utworzonych przez partie polityczne i europejskich fundacji politycznych,
 - f) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 4) osobach zagrożonych wykluczeniem społecznym - rozumie się przez to:
 - a) bezrobotnych, w szczególności bezrobotnych długotrwale, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100 i 1162),
 - b) posiadających status poszukujących pracy w wieku do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia, bez zatrudnienia w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
 - c) osoby poszukujące pracy niepozostające w zatrudnieniu lub niewykonujące innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w tym rodzice dzieci z rodzin

- wielodzietnych w rozumieniu ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1348 i 2400 oraz z 2021 r. poz. 952),
- d) osoby niepełnosprawne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych,
 - e) osoby, o których mowa w art. 2 pkt 1a i 1b ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym,
 - f) osoby spełniające kryteria, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 i 2369 oraz z 2021 r. poz. 794 i 803),
 - g) osoby uprawnione do specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111 i 1031 oraz z 2021 r. poz. 1162),
 - h) osoby usamodzielniane, o których mowa w art. 140 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 821 oraz z 2021 r. poz. 159 i 1006), oraz w art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
 - i) osoby z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w ustawie z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 685),
 - j) osoby pozbawione wolności, osoby opuszczające zakłady karne oraz pełnoletnie osoby opuszczające zakłady poprawcze,
 - k) osoby starsze w rozumieniu ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych (Dz. U. poz. 1705);
- 5) reintegracji społecznej - rozumie się przez to działania, mające na celu odbudowanie lub nabycie i podtrzymanie umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności lokalnej i pełnienia ról społecznych w miejscu pracy, zamieszkania lub pobytu, w tym rehabilitację społeczną osób niepełnosprawnych lub readaptację;
- 6) reintegracji zawodowej - rozumie się przez to działania służące zdobyciu nowych kwalifikacji, kompetencji, wiedzy i umiejętności w celu odbudowania lub uzyskania i podtrzymania zdolności do samodzielnego świadczenia pracy na rynku pracy i awansu zawodowego, w tym rehabilitację zawodową osób niepełnosprawnych;

- 7) usługach społecznych - rozumie się przez to działania z zakresu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1-14 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818).

DZIAŁ II

Przedsiębiorstwo społeczne

Rozdział 1

Organizacja i zasady działania przedsiębiorstwa społecznego

Art. 3. 1. Status przedsiębiorstwa społecznego może uzyskać podmiot ekonomii społecznej prowadzący:

1) odpłatną działalność pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

2) działalność gospodarczą, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162);

3) inną działalność o charakterze odpłatnym

- po spełnieniu wymagań określonych w art. 5 -12, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Status przedsiębiorstwa społecznego może uzyskać podmiot ekonomii społecznej, nad którym Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego lub państwowa albo samorządowa osoba prawna nie posiada kontroli, o której mowa w art. 4 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275), z wyłączeniem spółdzielni socjalnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych.

3. W przedsiębiorstwie społecznym będącym spółką, o której mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, jednostki samorządu terytorialnego oraz ich związki nie mogą posiadać więcej niż 50% akcji lub udziałów.

4. W przypadku podmiotów ekonomii społecznej nieposiadających osobowości prawnej, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. b i c, warunki przyznania statusu przedsiębiorstwa społecznego spełnia jednostka prowadząca te podmioty.

Art. 4. 1. Firma podmiotu ekonomii społecznej posiadającego status przedsiębiorstwa społecznego może zawierać oznaczenie „przedsiębiorstwo społeczne”.

2. Dopuszczalne jest używanie w obrocie skrótu „PS”.

Art. 5. 1. Działalność przedsiębiorstwa społecznego służy rozwojowi lokalnemu i ma na celu:

- 1) reintegrację zawodową i społeczną osób zagrożonych wykluczeniem społecznym lub
- 2) realizację usług społecznych.

2. Działania z zakresu reintegracji zawodowej i społecznej realizowane na rzecz osób zatrudnionych w przedsiębiorstwie społecznym nie są wykonywane w ramach prowadzonej przez przedsiębiorstwo społeczne działalności gospodarczej.

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwo społeczne zatrudnia co najmniej 3 osoby na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę, w wymiarze co najmniej 1/2 etatu każda z tych osób.

2. W przedsiębiorstwie społecznym działającym w celu, o którym mowa w art. 5 pkt 1, co najmniej 30% osób zatrudnionych stanowią osoby zagrożone wykluczeniem społecznym, wykonujące pracę na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę, w wymiarze co najmniej 1/2 etatu.

3. Przez osoby zatrudnione, o których mowa w ust. 2 i art. 8 ust. 1, rozumie się osoby świadczące pracę na podstawie umów o pracę, umów cywilnoprawnych oraz zatrudnione w przedsiębiorstwie społecznym osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą niebędące pracodawcami, przez nieprzerwany okres co najmniej 3 miesięcy.

4. Przedsiębiorstwo społeczne informuje osoby zagrożone wykluczeniem społecznym, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. g, o skutkach podjęcia zatrudnienia, w szczególności w zakresie prawa do specjalnego zasiłku opiekuńczego, o którym mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

Art. 7. 1. Przedsiębiorstwo społeczne, w stosunku do każdej zatrudnionej osoby zagrożonej wykluczeniem społecznym, której został udzielony instrument wsparcia, o którym mowa w art. 22 - 24, opracowuje i realizuje indywidualny plan reintegracyjny przez okres nie krótszy niż okres na jaki został udzielony ten instrument.

2. Indywidualny plan reintegracyjny, o którym mowa w ust.1, opracowywany jest przy aktywnym uczestnictwie osoby zagrożonej wykluczeniem społecznym i ma na celu wzrost kwalifikacji zawodowych i kompetencji społecznych tej osoby.

3. W przypadku przedsiębiorstwa społecznego, będącego jednocześnie jednostką prowadzącą warsztat terapii zajęciowej, centrum integracji społecznej i klub integracji

społecznej, indywidualny plan reintegracyjny stanowi kontynuację dotychczas realizowanego indywidualnego programu rehabilitacji, indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego lub kontraktu socjalnego.

4. Przedsiębiorstwo społeczne, będące jednocześnie jednostką prowadzącą zakład aktywności zawodowej, nie sporządza indywidualnego planu reintegracyjnego w stosunku do osób realizujących indywidualny program rehabilitacji.

Art. 8. 1. Przedsiębiorstwo społeczne, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 2006 r. o informowaniu pracowników i przeprowadzaniu z nimi konsultacji (Dz. U. poz. 550, z 2008 r. poz. 584 i 778 oraz z 2009 r. poz. 805), posiada organ konsultacyjno - doradczy, w skład którego wchodzi wszystkie osoby zatrudnione w tym przedsiębiorstwie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli liczba osób, o których mowa w ust. 1, przekracza 10, organ konsultacyjno-doradczy może składać się z przedstawicieli tych osób w liczbie nie mniejszej niż 3 osoby.

3. Do kompetencji organu konsultacyjno-doradczego należy w szczególności:

- 1) zapoznawanie się, nie rzadziej niż raz do roku, z wynikami działalności przedsiębiorstwa społecznego oraz wyrażanie opinii w tym zakresie;
- 2) opiniowanie regulaminu pracy lub zasad organizacji pracy ustalanych przez przedsiębiorstwo społeczne oraz zmian proponowanych w tym zakresie;
- 3) opiniowanie planowanych działań przedsiębiorstwa społecznego, w tym na rzecz reintegracji zawodowej i społecznej.

4. Umowa lub statut spółki, o której mowa w art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która uzyskała status przedsiębiorstwa społecznego, przyznaje radzie nadzorczej uprawnienia organu konsultacyjno-doradczego, o którym mowa w ust. 1. Przepis ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

5. Przedsiębiorstwo społeczne określa w statucie, umowie spółki lub innym dokumencie o tym charakterze sposób funkcjonowania organu, o którym mowa w ust. 1, w szczególności sposób wyboru członków organu konsultacyjno-doradczego, długość kadencji tego organu oraz ustanie członkostwa w tym organie.

6. Przedsiębiorstwo społeczne nie powołuje organu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wszystkie osoby zatrudnione w tym przedsiębiorstwie wchodzi w skład organu posiadającego co najmniej kompetencje, o których mowa w ust. 3, w szczególności walnego zgromadzenia.

7. W przypadku spółdzielni socjalnych, których założycielami są osoby prawne lub w przypadku, gdy liczba członków spółdzielni socjalnej jest mniejsza niż liczba pracowników niebędących członkami, funkcję organu, o którym mowa w ust. 1, pełni spotkanie konsultacyjne, o którym mowa w art. 7a ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych.

Art. 9. Przedsiębiorstwo społeczne nie może:

- 1) udzielać pożyczek osobom prawnym organizacyjnie powiązanim oraz członkom organów tego przedsiębiorcy lub członkom organu konsultacyjno-doradczego, osobom zatrudnionym u tego przedsiębiorcy oraz osobom, z którymi pozostają w związku małżeńskim, we wspólnym pożyciu albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia albo są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli oraz zabezpieczać ich zobowiązań mieniem przedsiębiorstwa społecznego;
- 2) przekazywać majątku na rzecz osób prawnych organizacyjnie powiązanych lub osób, o których mowa w pkt 1, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, w szczególności jeżeli przekazanie to następuje nieodpłatnie lub na preferencyjnych warunkach, chyba że przekazanie odbywa się w ramach prowadzonej działalności pożytku publicznego;
- 3) wykorzystywać majątku na rzecz osób prawnych organizacyjnie powiązanych lub osób, o których mowa w pkt 1, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, chyba że to wykorzystanie bezpośrednio wynika z celu działalności, o którym mowa w art. 5;
- 4) dokonywać zakupu towarów lub usług od osób prawnych organizacyjnie powiązanych lub podmiotów, w których uczestniczą osoby, o których mowa w pkt 1, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich lub po cenach wyższych niż rynkowe.

Art. 10. 1. Przedsiębiorstwo społeczne nie przeznaczają zysku lub nadwyżki bilansowej uzyskanych z wykonywanej działalności gospodarczej do podziału między swoich członków, udziałowców, akcjonariuszy lub osób w nim zatrudnionych.

2. W stosunku do podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. d, które uzyskały status przedsiębiorstwa społecznego, art. 183 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze nie stosuje się w zakresie udziału w części nadwyżki bilansowej przeznaczonej do podziału między członków zgodnie z zasadami ustalonymi w statucie.

Art. 11. 1. Przedsiębiorstwo społeczne sporządza roczne sprawozdanie w formie elektronicznej.

2. Przedsiębiorstwo społeczne przekazuje roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, do wojewody właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa społecznego w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, za który jest składane to sprawozdanie.

3. Roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane przez przedsiębiorstwo społeczne do wojewody w formie elektronicznej.

4. Roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) dane przedsiębiorstwa społecznego;
- 2) opis prowadzonej działalności odpłatnej pożytku publicznego, działalności gospodarczej lub innej działalności o charakterze odpłatnym wraz z podaniem kodów PKD;
- 3) wskazanie dominującej działalności;
- 4) szczegółowe informacje o:
 - a) podjętych działaniach dotyczących reintegracji zawodowej i społecznej osób zatrudnionych wraz z osiągniętymi efektami,
 - b) zatrudnieniu, ze szczególnym uwzględnieniem wymogów, o których mowa w art. 6 ust. 2,
 - c) zrealizowanych usługach społecznych,
 - d) podziale zysku lub nadwyżki bilansowej,
 - e) korzystaniu z instrumentów wsparcia.

5. Roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo społeczne sporządza:

- 1) pierwszy raz za rok kalendarzowy, w którym uzyskało status przedsiębiorstwa społecznego;
- 2) ostatni raz za rok kalendarzowy, w którym utraciło status przedsiębiorstwa społecznego.

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór rocznego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz format i strukturę danych, uwzględniając potrzebę zgromadzenia informacji niezbędnych do oceny prawidłowości realizacji przez przedsiębiorstwo społeczne jego celów oraz spełniania warunków statusu przedsiębiorstwa społecznego.

Art. 12. 1. Wojewoda, po przeprowadzonej weryfikacji poprawności i kompletności danych zawartych w rocznym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przedstawia corocznie, nie później niż do dnia 31 maja danego roku, ministrowi właściwemu do spraw

zabezpieczenia społecznego sprawozdanie zbiorcze z informacji uzyskanych w trybie art. 11 ust. 2 i 3.

2. Sprawozdanie zbiorcze, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywane przez wojewodę ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego w postaci elektronicznej.

Rozdział 2

Zasady uzyskiwania i utraty statusu przedsiębiorstwa społecznego oraz nadzór nad przedsiębiorstwem społecznym

Art. 13. 1. Uzyskanie statusu przedsiębiorstwa społecznego następuje w drodze decyzji administracyjnej wojewody właściwego ze względu na siedzibę podmiotu ekonomii społecznej.

2. Wniosek o przyznanie statusu przedsiębiorstwa społecznego zawiera informacje, o których mowa w art. 20 ust. 2 pkt 1-3, 5 i 6.

3. Do wniosku o przyznanie statusu przedsiębiorstwa społecznego dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające spełnienie przez podmiot ekonomii społecznej wymagań, o których mowa w art. 3-6, 8 i 10, w szczególności statut, umowę spółki lub inny dokument o tym charakterze oraz odpowiednie uchwały i regulaminy;
- 2) zaświadczenie właściwej terenowej jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo inny dokument potwierdzający, że wnioskodawca nie zalega z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, wystawione nie wcześniej niż 3 miesiące przed złożeniem wniosku.

4. Przepisu ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do spółdzielni socjalnych.

Art. 14. Przedsiębiorstwo społeczne jest obowiązane zgłaszać wojewodzie zmiany powodujące zaprzestanie spełniania wymagań, o których mowa w art. 3-10, oraz wskazuje przyczyny zaprzestania spełniania tych wymagań w terminie 14 dni od dnia powstania tych zmian.

Art. 15. 1. Wojewoda, pod rygorem utraty statusu przedsiębiorstwa społecznego, wzywa przedsiębiorstwo społeczne do zaniechania naruszeń wymogów, o których mowa w art. 3-11, oraz przedstawienia niezbędnych wyjaśnień w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania, uwzględniając rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości.

2. Na wniosek przedsiębiorstwa społecznego wojewoda, w drodze decyzji administracyjnej, zwalnia na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy, przedsiębiorstwo społeczne od spełniania wymogu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, jeżeli jego naruszenie

nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych oraz zostało zgłoszone w terminie, o którym mowa w art. 14.

Art. 16. Nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa społecznego w zakresie spełniania wymogów, o których mowa w art. 3-11, sprawuje wojewoda właściwy ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa społecznego.

Art. 17. 1. Wojewoda może zarządzić w przedsiębiorstwie społecznym kontrolę z urzędu lub na wniosek innego organu administracji publicznej w zakresie spełniania wymogów, o których mowa w art. 3-11.

2. Do kontroli przedsiębiorstwa społecznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-57 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224).

3. Wojewoda nie może równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jednej kontroli wobec tego samego przedsiębiorstwa społecznego.

4. Czas trwania wszystkich kontroli w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać 12 dni roboczych.

Art. 18. 1. Wojewoda, wydaje decyzję administracyjną w sprawie pozbawienia statusu przedsiębiorstwa społecznego w przypadku, gdy:

- 1) przedsiębiorstwo społeczne przestało spełniać wymagania określone w art. 3-11;
- 2) przedsiębiorstwo społeczne nie zastosowało się do wezwania, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lub zaleceń pokontrolnych wydanych w ramach kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1

- po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w art. 15 ust. 1;

- 3) ogłoszono upadłość przedsiębiorstwa społecznego albo oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości przedsiębiorstwa społecznego z uwagi na fakt, że jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania;
- 4) otwarto likwidację przedsiębiorstwa społecznego;
- 5) przedsiębiorstwo społeczne wystąpiło z wnioskiem o pozbawienie tego statusu.

2. Wojewoda może wydać decyzję, o której mowa w ust. 1, również w przypadku rażącego naruszenia prawa stwierdzonego w wyniku kontroli lub uzyskania informacji od innego organu o takich nieprawidłowościach.

Art. 19. Podmiot ekonomii społecznej, który utracił status przedsiębiorstwa społecznego na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, może ponownie uzyskać ten status nie wcześniej

niż po upływie 1 roku od dnia, w którym decyzja administracyjna, o której mowa w art. 18 ust. 1, stała się ostateczna.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego zamieszcza na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego elektroniczny wykaz przedsiębiorstw społecznych.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa społecznego, zawiera:

- 1) nazwę i formę prawną;
- 2) cel działalności, o którym mowa w art. 5;
- 3) siedzibę;
- 4) datę uzyskania statusu przedsiębiorstwa społecznego;
- 5) NIP, REGON i KRS lub numer innej ewidencji lub rejestru;
- 6) przedmiot dominującej działalności.

3. Wojewoda niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 13 ust. 1, stała się ostateczna, informuje ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego o przyznaniu statusu przedsiębiorstwa społecznego i dostarcza informacje, o których mowa w ust. 2.

4. Wojewoda niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 18 stała się ostateczna, informuje ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego o utracie statusu przedsiębiorstwa społecznego.

Art. 21. Odwołanie od decyzji administracyjnych wydanych w ramach postępowań w sprawach, o których mowa w art. 13 ust. 1, art. 15 ust. 2 i art. 18, rozpatruje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

Rozdział 3

Instrumenty wsparcia przedsiębiorstwa społecznego

Art. 22. 1. W stosunku do pracowników przedsiębiorstwa społecznego, będących osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym, część wynagrodzenia odpowiadająca składce należnej od zatrudnionego na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, oraz część kosztów osobowych pracodawcy odpowiadająca składce na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe za zatrudnionego, może podlegać refundacji ze środków Funduszu Pracy w pełnej wysokości przez okres 24 miesięcy od dnia zatrudnienia oraz w połowie

wysokości przez kolejne 12 miesięcy, do wysokości odpowiadającej miesięcznie wysokości składki, której podstawą wymiaru jest kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę.

2. Refundacja, o której mowa w ust. 1, następuje na podstawie umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorstwem społecznym a starostą właściwym dla siedziby tego przedsiębiorstwa do wysokości odpowiadającej miesięcznie wysokości składki, której podstawą wymiaru jest kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę.

3. Zwrotu opłaconych składek, o których mowa w ust. 1, dokonuje starosta, w okresach kwartalnych na podstawie udokumentowanego wniosku przedsiębiorstwa społecznego, w terminie 30 dni od dnia jego złożenia.

4. Na podstawie udokumentowanego wniosku przedsiębiorstwa społecznego starosta może przekazać co miesiąc zaliczkę na opłacanie składek, o których mowa w ust. 1.

5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, oraz tryb dokonywania zwrotu opłaconych składek, uwzględniając rodzaj niezbędnej dokumentacji, którą należy dołączyć do wniosku, oraz konieczność zapewnienia zgodności udzielania wsparcia z warunkami dopuszczalności pomocy *de minimis*.

Art. 23. 1. Przedsiębiorstwu społecznemu może zostać udzielone wsparcie w formie:

- 1) jednorazowych środków na utworzenie stanowiska pracy;
- 2) środków na finansowanie kosztów wynagrodzenia.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może być finansowane ze środków:

- 1) Funduszu Pracy, na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 2) Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może być również udzielone podmiotom ekonomii społecznej, które uzyskają status przedsiębiorstwa społecznego w terminie 3 miesięcy od dnia uzyskania tego wsparcia.

Art. 24. Przedsiębiorstwu społecznemu może zostać udzielone również wsparcie finansowane ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 305), w tym za pośrednictwem ośrodków wsparcia ekonomii społecznej.

Art. 25. Przedsiębiorstwu społecznemu przysługuje dofinansowanie oprocentowania zaciągniętych kredytów bankowych na zasadach określonych w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz zwrot kosztów, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 tej ustawy.

Art. 26. Podmiotom dokonującym zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez przedsiębiorstwa społeczne przysługuje obniżenie wpłat na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, na zasadach określonych w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Art. 27. 1. Jednostka sektora finansów publicznych, udzielając zamówienia, które nie podlega, ze względu na jego wartość, ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, może zastrzec, że o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wyłącznie przedsiębiorstwa społeczne, działające na podstawie ustawy lub właściwych przepisów państw członkowskich Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, z uwzględnieniem przepisów art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Informację o zastrzeżeniu, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się we wniosku o uruchomienie procedury udzielenia zamówienia publicznego oraz w odpowiednich dokumentach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Art. 28. 1. Wojewoda niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia złożenia wniosku, wydaje przedsiębiorstwu społecznemu, na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 20 ust. 1, oraz posiadanych informacji zaświadczenie o spełnianiu przez przedsiębiorstwo społeczne przesłanek, o których mowa w art. 361 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2021 r. poz. 1129) albo odmawia wydania zaświadczenia, w przypadku niespełniania przez przedsiębiorstwo społeczne tych przesłanek.

2. Zaświadczenie i odmowa wydania zaświadczenia, o których mowa w ust. 1 mogą być sporządzone w formie elektronicznej.

DZIAŁ III

Wsparcie rozwoju ekonomii społecznej przez władze publiczne

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 29. 1. Rozwój ekonomii społecznej jest wspierany przez władze publiczne w szczególności przez:

- 1) wsparcie tworzenia podmiotów ekonomii społecznej i przedsiębiorstw społecznych;
- 2) udzielanie podmiotom ekonomii społecznej, a w szczególności przedsiębiorstwom społecznym wsparcia w szczególności w zakresie:
 - a) zatrudnienia oraz reintegracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym,
 - b) rozwijania potencjału podmiotów ekonomii społecznej i przedsiębiorstw społecznych do realizacji usług społecznych,
 - c) współpracy podmiotów ekonomii społecznej z organami administracji publicznej, przedsiębiorcami oraz innymi podmiotami,
 - d) rozwijania działalności gospodarczej, odpłatnej działalności pożytku publicznego i innej działalności odpłatnej oraz konkurencyjności;
- 3) koordynację działań na rzecz ekonomii społecznej realizowanych przez organy administracji publicznej.

2. Działania, o których mowa w ust. 1 realizowane są w szczególności za pomocą:

- 1) programu na rzecz rozwoju ekonomii społecznej oraz regionalnych programów na rzecz rozwoju ekonomii społecznej tworzonych na podstawie ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057);
- 2) programów, o których mowa w art. 31;
- 3) usług wsparcia rozwój podmiotów ekonomii społecznej i przedsiębiorstw społecznych, o których mowa w art. 39 ust. 1;
- 4) instrumentów wspierających zatrudnienie osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Rozdział 2

Zasady i formy wspierania podmiotów ekonomii społecznej na poziomie krajowym

Art. 30. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego prowadzi działania na rzecz rozwoju ekonomii społecznej, w szczególności:

- 1) określa kierunki rozwoju w obszarze ekonomii społecznej;
- 2) koordynuje działania w zakresie ekonomii społecznej;
- 3) opracowuje, realizuje i monitoruje, na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, program na rzecz rozwoju ekonomii społecznej;
- 4) prowadzi działania z zakresu upowszechniania ekonomii społecznej;
- 5) zapewnia realizację usług wsparcia podmiotów ekonomii społecznej na poziomie ponadregionalnym;
- 6) monitoruje funkcjonowanie obszaru ekonomii społecznej we współpracy z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 31. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może opracować rządowe lub resortowe programy wspierania ekonomii społecznej oraz finansowo wspiera te programy.

2. W ramach programów, o których mowa w ust. 1, są finansowane w szczególności działania wspierające:

- 1) rozwój ekonomii społecznej;
- 2) tworzenie i rozwój podmiotów ekonomii społecznej, w szczególności przedsiębiorstw społecznych oraz wzmacnianie ich potencjału innowacyjnego i rozwojowego;
- 3) zatrudnienie w przedsiębiorstwach społecznych osób zagrożonych wykluczeniem społecznym;
- 4) reintegrację społeczną i reintegrację zawodową osób zagrożonych wykluczeniem społecznym, będących pracownikami przedsiębiorstwa społecznego;
- 5) podnoszenie i nabywanie kompetencji i kwalifikacji osób zatrudnionych w podmiotach ekonomii społecznej;
- 6) budowanie wspólnych przedsięwzięć przedsiębiorstw społecznych, podmiotów ekonomii społecznej oraz przedsiębiorstw na rzecz rozwoju ich potencjału oraz rozwoju lokalnego;
- 7) realizację usług społecznych.

3. Realizacja programów, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie otwartego konkursu ofert, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie lub w trybie naboru wniosków.

4. Programy, o których mowa w ust. 1, mogą być finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 32. 1. Rada Ministrów może przyjąć rządowy program wspierania ekonomii społecznej.

2. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki realizacji programu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia efektywności rządowego programu na rzecz rozwoju ekonomii społecznej.

Art. 33. 1. W ramach programów, o których mowa w art. 31, może zostać wsparta również działalność gospodarcza podmiotów ekonomii społecznej, w szczególności przedsiębiorstw społecznych, przez udzielenie dotacji przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane jako pomoc *de minimis* zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1, z późn. zm.), zaś w przypadku gdy podmiot ekonomii społecznej wykonuje usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym zgodnie

z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 114 z 26.4.2012, str. 8, z późn. zm.).

3. Zaświadczenie o udzieleniu wsparcia, o którym mowa w ust. 1, wydaje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 743).

Art. 34. 1. Nabór wniosków, o którym mowa w art. 31 ust. 3, jest dokonywany przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Ogłoszenie o naborze wniosków jest umieszczane na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

3. Ogłoszenie o naborze wniosków określa w szczególności:

- 1) rodzaj zadań;
- 2) podmioty uprawnione do składania wniosków;
- 3) wysokość środków przeznaczonych na realizację zadań;
- 4) kryteria oceny wniosków;
- 5) termin i warunki realizacji zadań;
- 6) termin i miejsce składania wniosków;
- 7) termin rozpatrzenia wniosków.

4. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może powołać zespół do weryfikacji wniosków.

5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego zamieszcza listę podmiotów, których wnioski zostały zatwierdzone, wraz z kwotą przyznaną środków na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przekazuje środki finansowe podmiotom, których wnioski zostały zatwierdzone, na podstawie umowy o wsparcie działalności podmiotów ekonomii społecznej.

7. Umowa, o której mowa w ust. 6, określa w szczególności wysokość środków oraz sposób ich przekazywania, obowiązki sprawozdawcze, a także sposób rozliczenia otrzymanych środków i zwrotu niewykorzystanej ich części.

8. Do środków przekazanych jednostkom samorządu terytorialnego w trybie naboru wniosków stosuje się odpowiednio art. 60-67 i art. 169 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z tym że organem właściwym do umarzania, odraczania terminów lub rozkładania na raty spłat należności, a także wydania decyzji o zwrocie w związku z wykorzystaniem środków niezgodnie z przeznaczeniem albo pobrania ich nienależnie lub w nadmiernej wysokości jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 35. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego udziela akredytacji podmiotom świadczącym usługi wsparcia podmiotów ekonomii społecznej, zwanych dalej „ośrodkami wsparcia ekonomii społecznej” na okres nieprzekraczający 2 lat oraz prowadzi wykaz tych podmiotów.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza nabór wniosków o przyznanie akredytacji na swojej stronie internetowej i w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Wniosek o przyznanie akredytacji może złożyć podmiot ekonomii społecznej samodzielnie lub w partnerstwie z innym podmiotem.

4. Minister powołuje komisję w celu opiniowania złożonych wniosków o przyznanie akredytacji, w skład której wchodzi przedstawiciele tego organu.

5. W skład komisji wchodzi również osoby wskazane przez podmioty ekonomii społecznej, z wyłączeniem osób wskazanych przez podmioty ekonomii społecznej, które złożyły wniosek o przyznanie akredytacji.

6. Komisja może działać bez udziału osób wskazanych przez podmioty ekonomii społecznej, jeżeli:

- 1) żaden podmiot ekonomii społecznej nie wskaże osób do składu komisji lub
- 2) wskazane osoby nie wezmą udziału w pracach komisji, lub
- 3) wszystkie powołane w skład komisji osoby podlegają wyłączeniu na podstawie ust. 5 i 7.

7. Do członków komisji, o której mowa w ust. 4 biorących udział w opiniowaniu wniosków o przyznanie akredytacji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735) dotyczące wyłączenia pracownika.

8. Komisja opiniując złożone wnioski bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) dotychczasowe doświadczenie w świadczeniu usług wsparcia podmiotów ekonomii społecznej oraz jego efekty;
- 2) dotychczasową współpracę z regionalnym ośrodkiem pomocy społecznej;
- 3) kompetencje i doświadczenie kadry zatrudnionej przez ośrodek wsparcia ekonomii społecznej;
- 4) planowany przez ośrodek wsparcia ekonomii społecznej sposób świadczenia usług wsparcia podmiotów ekonomii społecznej.

Art. 36. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego monitoruje świadczone przez ośrodek wsparcia ekonomii społecznej usługi wsparcia podmiotów ekonomii społecznej we współpracy z regionalnym ośrodkiem polityki społecznej.

2. Ośrodek wsparcia ekonomii społecznej jest zobowiązany do informowania ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego o każdej zmianie mającej wpływ na świadczone usługi wsparcia podmiotów ekonomii społecznej.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, na podstawie informacji o nieprawidłowym świadczeniu usług wsparcia podmiotów ekonomii społecznej, wzywa ośrodek wsparcia ekonomii społecznej do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości lub złożenia wyjaśnień w terminie nie krótszym niż 14 dni.

Art. 37. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego stwierdza utratę akredytacji przyznanej ośrodkowi wsparcia ekonomii społecznej w przypadku nieusunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w świadczeniu usług wsparcia podmiotów ekonomii społecznej, po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w art. 36 ust. 3.

Art. 38. Koszty związane z działaniami, o których mowa w art. 35 - 37, pokrywa się z części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego lub mogą być finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 39. 1. Usługi wsparcia podmiotów ekonomii społecznej, o których mowa w art. 35 ust. 1, obejmują w szczególności działania w zakresie:

- 1) animacji lokalnej, polegającej na upowszechnianiu idei i zasad ekonomii społecznej, pobudzaniu aktywności społecznej w społecznościach lokalnych oraz inicjowaniu i rozwoju międzysektorowych partnerstw lokalnych;
- 2) tworzenia podmiotów ekonomii społecznej i przedsiębiorstw społecznych oraz wspierania prowadzonej przez nie działalności oraz finansowania powstawania w nich miejsc pracy;
- 3) podejmowanych przez przedsiębiorstwo społeczne działań reintegracyjnych, w tym wsparcie w tworzeniu planów reintegracyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 1 oraz finansowania tych działań;
- 4) wsparcia w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego;
- 5) wzmacniania potencjału kadrowego, finansowego i innowacyjnego oraz udzielania wsparcia biznesowego.

2. Usługi wsparcia podmiotów ekonomii społecznej są usługami publicznymi lub usługami w ogólnym interesie gospodarczym, o których mowa w art. 93 i art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3. Ośrodek wsparcia ekonomii społecznej świadczy usługę wsparcia podmiotów ekonomii społecznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, we współpracy z centrum integracji społecznej lub klubem integracji społecznej.

Art. 40. 1. Wykaz akredytowanych ośrodków wsparcia ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 35 ust. 1, w odniesieniu do każdego podmiotu, zawiera w szczególności:

- 1) nazwę;
- 2) siedzibę;
- 3) okres obowiązywania akredytacji;
- 4) dane kontaktowe.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki oraz tryb przyznawania i utraty akredytacji przez ośrodki wsparcia ekonomii społecznej, mając na uwadze potrzebę zapewnienia dostępności i prawidłowości świadczenia tych usług.

Art. 41. 1. Tworzy się Krajowy Komitet Rozwoju Ekonomii Społecznej, zwany dalej „Krajowym Komitetem”, jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Do zadań Krajowego Komitetu należy:

- 1) wyrażanie opinii o programie na rzecz rozwoju ekonomii społecznej, programach rządowych oraz projektach aktów prawnych i innych dokumentach związanych z funkcjonowaniem podmiotów ekonomii społecznej oraz o funkcjonowaniu ustawy;
- 2) opracowywanie propozycji działań na rzecz rozwoju ekonomii społecznej o charakterze innowacyjnym;
- 3) monitorowanie realizacji i rezultatów polityki na rzecz rozwoju ekonomii społecznej.

3. Termin wyrażenia przez Krajowy Komitet opinii wynosi 30 dni od dnia doręczenia projektów aktów prawnych lub programów rządowych związanych z funkcjonowaniem podmiotów ekonomii społecznej. Nieprzedstawienie opinii w terminie oznacza rezygnację z prawa do jej wyrażenia.

Art. 42. 1. Krajowy Komitet składa się z co najmniej 15 członków, w szczególności z przedstawicieli:

- 1) organów administracji rządowej i jednostek im podległych lub przez nie nadzorowanych;
- 2) jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) podmiotów ekonomii społecznej;

- 4) sektora spółdzielczego;
- 5) związków zawodowych i organizacji pracodawców;
- 6) instytucji finansowych;
- 7) nauki i edukacji.

2. Członków Krajowego Komitetu powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 43. 1. Posiedzenia Krajowego Komitetu są zwoływane przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może zapraszać do uczestnictwa w posiedzeniach Krajowego Komitetu ekspertów oraz przedstawicieli organów administracji publicznej i podmiotów ekonomii społecznej niereprezentowanych w Krajowym Komitecie.

Art. 44. Kadencja Krajowego Komitetu trwa 3 lata.

Art. 45. 1. Koszty funkcjonowania Krajowego Komitetu związane z obsługą oraz uczestnictwem w jego posiedzeniach ekspertów, członków Krajowego Komitetu i osób niebędących jego członkami, pokrywa się z części budżetu, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Koszty, o których mowa w ust. 1, mogą być finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

3. Członkom Komitetu, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 3, biorącym udział w posiedzeniach Krajowego Komitetu przysługuje zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320).

Art. 46. Obsługę administracyjno-biurową Krajowego Komitetu zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 47. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, tryb zgłaszania kandydatów na członków Krajowego Komitetu, organizację oraz tryb działania Krajowego Komitetu, mając na względzie zapewnienie kolegialności oraz pomocniczości prac Krajowego Komitetu.

Rozdział 3

Zasady i formy wspierania podmiotów ekonomii społecznej na poziomie regionalnym

Art. 48. 1. Samorząd województwa koordynuje w województwie działania na rzecz rozwoju ekonomii społecznej, w szczególności:

- 1) opracowuje, realizuje i monitoruje regionalny program na rzecz rozwoju ekonomii społecznej zgodny ze strategią wojewódzką w zakresie polityki społecznej;
- 2) konsultuje programy oraz inne dokumenty w zakresie ekonomii społecznej, w szczególności służące realizacji umowy partnerstwa, o której mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju;
- 3) wspiera tworzenie wspólnych przedsięwzięć podmiotów ekonomii społecznej w celu zwiększenia ich potencjału oraz wspólnej realizacji usług społecznych;
- 4) upowszechnia wiedzę o ekonomii społecznej na poziomie regionalnym;
- 5) współpracuje z akredytowanymi ośrodkami wsparcia ekonomii społecznej.

2. Samorząd województwa realizuje również działania, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

3. Działania, o których mowa w ust. 1 i 2, są wykonywane przy pomocy regionalnego ośrodka polityki społecznej.

Art. 49. 1. Samorząd województwa tworzy Regionalny Komitet Rozwoju Ekonomii Społecznej, zwany dalej „Regionalnym Komitetem”.

2. Do zadań Regionalnego Komitetu należy w szczególności:

- 1) wyrażanie opinii o regionalnym programie na rzecz rozwoju ekonomii społecznej, projektach uchwał organów samorządu województwa dotyczących funkcjonowania podmiotów ekonomii społecznej;
- 2) wyrażanie opinii w sprawach dotyczących planowania usług społecznych;
- 3) monitorowanie realizacji regionalnego programu na rzecz rozwoju ekonomii społecznej.

3. Kadencja Regionalnego Komitetu trwa 3 lata.

Art. 50. 1. Regionalny Komitet składa się w szczególności z przedstawicieli:

- 1) marszałka województwa;
- 2) wojewody;
- 3) jednostek samorządu terytorialnego z danego regionu;
- 4) podmiotów ekonomii społecznej prowadzących działalność na terenie województwa;
- 5) sektora spółdzielczego;

- 6) nauki i edukacji;
 - 7) związków zawodowych i organizacji pracodawców.
2. Członków Regionalnego Komitetu powołuje i odwołuje marszałek województwa.
 3. Samorząd województwa określi, w drodze uchwały, organizację oraz tryb powołania członków i działania Regionalnego Komitetu.
 4. Koszty funkcjonowania Regionalnego Komitetu związane z obsługą oraz uczestnictwem w jego posiedzeniach członków Regionalnego Komitetu i osób niebędących jego członkami, pokrywa się z budżetu samorządu województwa.
 5. Koszty, o których mowa w ust. 4, mogą być finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 51. 1. Samorząd województwa zapewnia realizację usług wsparcia, o których mowa w art. 39 ust. 1, na rzecz podmiotów ekonomii społecznej.

2. Samorząd województwa realizuje usługi wsparcia, o których mowa w art. 39 ust. 1 samodzielnie lub zleca ich realizację akredytowanemu ośrodkowi wsparcia podmiotów ekonomii społecznej, w trybie otwartego konkursu ofert, o którym mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie lub stosując odpowiednio art. 38 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818 oraz z 2021 r. poz. 2020).

3. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, jest finansowane ze środków budżetu samorządu województwa oraz może być finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. Samorząd województwa określa w regionalnym programie na rzecz rozwoju ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1, sposób realizacji usług, o których mowa w art. 39 ust. 1, mając na względzie potrzebę zapewnienia na terenie całego województwa równego dostępu do tych usług.

DZIAŁ IV

Ochrona danych osobowych

Art. 52. 1. Przedsiębiorstwo społeczne przetwarza dane członków, członków jego organów oraz osób zatrudnionych, w tym także dotyczące zatrudnionych w przedsiębiorstwie

społecznym osób, o których mowa w art. 2 pkt 4, dane osobowe wymienione w art. 9 ust. 1 i art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

2. Dane osób, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane w zakresie zgodnym z zakresem wynikającym z przepisów kodeksu pracy, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Dane zatrudnionych w przedsiębiorstwie społecznym osób, o których mowa w art. 2 pkt 4, są przetwarzane także w zakresie:

- 1) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. a - informacji o posiadaniu statusu osoby bezrobotnej;
- 2) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. b - informacji o posiadaniu statusu osoby poszukujących pracy;
- 3) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. c - osoby poszukującej pracy niepozostającej w zatrudnieniu lub niewykonującej innej pracy zarobkowej, w tym rodzica dzieci z rodzin wielodzietnych poszukującego pracy - informacji o posiadanym statusie osoby w szczególnej sytuacji na rynku pracy;
- 4) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. d - informacji o posiadaniu orzeczenia o niepełnosprawności;
- 5) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. e - informacji o posiadaniu statusu absolwenta centrum integracji społecznej lub klubu integracji społecznej;
- 6) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. f - informacji o spełnianiu kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w tym posiadania z tego tytułu zaświadczenia o prawie do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej;
- 7) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. g - informacji o posiadaniu zaświadczenia o prawie do otrzymywania specjalnego zasiłku opiekuńczego, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych;

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

- 8) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. h - informacji o posiadaniu zaświadczenia o opuszczeniu, po osiągnięciu pełnoletności, rodziny zastępczej, rodzinnego domu dziecka, placówki opiekuńczo-wychowawczej lub regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej oraz opuszczeniu domu pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, domu dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży oraz schroniska dla nieletnich, zakładu poprawczego, specjalnego ośrodka szkolno-wychowawczego, specjalnego ośrodka wychowawczego, młodzieżowego ośrodka socjoterapii zapewniającego całodobową opiekę i młodzieżowego ośrodka wychowawczego;
- 9) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. i - informacji o posiadaniu orzeczenia o stanie zdrowia;
- 10) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. j - informacji o wyroku pozbawienia wolności, o posiadaniu zaświadczenia o opuszczeniu zakładu karnego lub zakładu poprawczego;
- 11) w przypadku osób, o których mowa w art. 2 pkt 4 lit. k - informacji o wieku danej osoby.

4. Dane, o których mowa w ust. 2 i 3, są przetwarzane przez przedsiębiorstwo społeczne w celu niezbędnym do realizacji ustawy, w szczególności w celu spełniania przesłanek warunkujących posiadanie statusu przedsiębiorstwa społecznego oraz ubiegania się o wsparcie finansowe w ramach przewidzianych w ustawie instrumentów.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 3, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2 i 3, przechowywane są przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane, nie dłużej jednak niż 10 lat od dnia ustania zatrudnienia.

Art. 53. 1. Wojewoda przetwarza dane osób, wymienionych w art. 52 ust. 1, w zakresie wskazanym w art. 52 ust. 2 i 3, w celu niezbędnym do realizacji ustawy, w szczególności w ramach prowadzonych postępowań administracyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 1, art.

15 ust. 2 i art. 18, oraz prowadzenia kontroli w przedsiębiorstwie społecznym, o której mowa w art. 17. Przepis art. 52 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1, przechowywane są przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane, nie dłużej jednak niż 10 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 13 ust. 1, art. 15 ust. 2 i art. 18, lub zakończenia kontroli, o której mowa w art. 17.

Art. 54. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przetwarza dane osobowe osób zatrudnionych w ośrodkach wsparcia ekonomii społecznej.

2. Dane osób, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane w następującym zakresie:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) sprawowanej funkcji;
- 3) numeru telefonu;
- 3) adresu e-mail;
- 4) wymiaru czasu pracy i formy zatrudnienia;
- 6) wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 będą przetwarzane zgodnie z celem, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/679 w celu realizacji działania, o którym mowa w art. 35 ust. 1.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, są przechowywane przez okres 5 lat od dnia rozpatrzenia wniosku o udzielenie akredytacji.

Art. 55. Ośrodek wsparcia ekonomii społecznej przetwarza dane, w zakresie wskazanym w art. 52 ust. 2 i 3, w celu niezbędnym do realizacji ustawy, w szczególności w celu realizacji usług wsparcia, o których mowa w art. 39 ust. 1. Przepis art. 52 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 56. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przetwarza dane osobowe kandydatów na członków i członków Krajowego Komitetu oraz innych osób, niebędących członkami Krajowego Komitetu, biorących udział w jego posiedzeniach.

2. Dane osób, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane w następującym zakresie:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numeru telefonu;
- 3) adresu e-mail;
- 4) miejsca zamieszkania;
- 5) adresu do korespondencji;
- 6) wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego;
- 7) numeru rachunku bankowego - tylko w przypadku członka Krajowego Komitetu oraz osoby, niebędącej członkami Krajowego Komitetu, biorącej udział w jego posiedzeniach, które przekazały numer rachunku bankowego dla celów zwrotu kosztów podróży.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 będą przetwarzane zgodnie z celem, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, są przechowywane przez okres 5 lat od dnia zakończenia kadencji Krajowego Komitetu.

Art. 57. 1. Marszałek Województwa przetwarza dane osobowe kandydatów na członków i członków Regionalnego Komitetu.

2. Dane osób, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane w następującym zakresie:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) numeru telefonu;
- 3) adresu e-mail;
- 4) miejsca zamieszkania;
- 5) adresu do korespondencji;

- 6) wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego;
- 7) numeru rachunku bankowego - tylko w przypadku członka Regionalnego Komitetu, który przekazał numer rachunku bankowego dla celów zwrotu kosztów podróży.

3. Dane, o których mowa w ust. 2 będą przetwarzane zgodnie z celem, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

4. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu polegającym co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich w poufności.

5. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, są przechowywane przez okres 5 lat od dnia zakończenia kadencji Regionalnego Komitetu.

DZIAŁ V

Przepisy zmieniające, dostosowujące, przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Przepisy zmieniające

Art. 58. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406, z późn. zm.³⁾) w art. 17 w ust. 1 po pkt 43 dodaje się pkt 43a w brzmieniu:

„43a) dochody przedsiębiorstw społecznych, działających w celu, o którym mowa w art. 5 pkt 1 ustawy z dnia..... o ekonomii społecznej (Dz. U.) wydatkowane w roku podatkowym na cele związane z reintegracją zawodową i społeczną swoich pracowników w części niezaliczonej do kosztów uzyskania przychodów;”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1492, 1565, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11, 255, 1163 i 1243.

Art. 59. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10a ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Na podstawie indywidualnego programu rehabilitacji uczestnik warsztatu może brać udział w nieodpłatnych praktykach zawodowych u pracodawcy, w tym w spółdzielni socjalnej lub w przedsiębiorstwie społecznym, o którym mowa w ustawie z dnia... o ekonomii społecznej (Dz. U.), zwanym dalej „przedsiębiorstwem społecznym”, w wymiarze do 15 godzin tygodniowo, przez okres do 3 miesięcy, z możliwością przedłużenia do 6 miesięcy.”;

2) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpłaty na Fundusz, o których mowa w art. 21, ulegają obniżeniu z tytułu zakupu produkcji lub usługi, z wyłączeniem handlu, odpowiednio wytworzonej lub świadczonej przez: zakłady aktywności zawodowej, przedsiębiorstwa społeczne zatrudniające co najmniej 10 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy lub innych pracodawców zatrudniających co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy - jeżeli osiągają wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych zaliczonych do:

- 1) znacznego stopnia niepełnosprawności lub
- 2) umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, w odniesieniu do których orzeczono chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe, całościowe zaburzenia rozwojowe lub epilepsję oraz niewidomych

- w wysokości co najmniej 30%, zwanych dalej „sprzedającymi”.”;

3) art. 26g otrzymuje brzmienie:

„Art. 26g. 1. Przedsiębiorstwo społeczne lub spółdzielnia socjalna mogą otrzymać ze środków Funduszu:

- 1) jednorazowo środki na utworzenie stanowiska pracy dla osoby niepełnosprawnej, o której mowa w art. 11 ust. 1, w wysokości określonej w umowie zawartej ze starostą:
 - a) nie wyższej niż sześciokrotność przeciętnego wynagrodzenia, w przypadku zobowiązania do utrzymania zatrudnienia tej osoby na utworzonym stanowisku pracy przez okres 12 miesięcy,

- b) wynoszącej powyżej sześciokrotności do piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, w przypadku zobowiązania do utrzymania zatrudnienia tej osoby na utworzonym stanowisku pracy przez okres powyżej 12 miesięcy do 24 miesięcy
 - pod warunkiem nieotrzymania bezzwrotnych środków publicznych na ten cel;
- 2) środki na finansowanie kosztów płacy dla zatrudnionej osoby niepełnosprawnej, o której mowa w art. 11 ust. 1, w okresie do 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy ze starostą, wypłacane miesięcznie w wysokości nie wyższej niż kwota najniższego wynagrodzenia przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. Przedsiębiorstwo społeczne lub spółdzielnia socjalna, w przypadku zatrudnienia osoby niepełnosprawnej, o której mowa w art. 11 ust. 1, która odbyła nieodpłatną praktykę zawodową w tym przedsiębiorstwie i w tej spółdzielni, o której mowa w art. 10a ust. 3a, może otrzymać wsparcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w okresie do 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy ze starostą, wypłacanego miesięcznie w wysokości nie wyższej niż kwota najniższego wynagrodzenia za pracę przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

3. Jeżeli okres zatrudnienia osoby niepełnosprawnej, o której mowa w art. 11 ust. 1, będzie krótszy niż wskazany w ust. 1 pkt 1, przedsiębiorstwo społeczne lub spółdzielnia socjalna są obowiązane zwrócić Funduszowi za pośrednictwem starosty środki w wysokości proporcjonalnej do okresu pozostałego do upływu tego okresu, jednak w wysokości nie mniejszej niż 1/6 ogólnej kwoty przyznanych środków. Przedsiębiorstwo społeczne lub spółdzielnia socjalna dokonują zwrotu w terminie 3 miesięcy od dnia rozwiązania stosunku pracy z osobą niepełnosprawną albo utraty ważności orzeczenia potwierdzającego jej niepełnosprawność.

4. Przedsiębiorstwo społeczne lub spółdzielnia socjalna nie zwracają środków, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli zatrudnią w terminie 3 miesięcy od dnia rozwiązania stosunku pracy z osobą niepełnosprawną inną osobę niepełnosprawną, zarejestrowaną w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotna lub poszukująca pracy niepozostająca w zatrudnieniu, przy czym wynikająca z tego powodu przerwa nie jest wliczana do okresów, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb i warunki przyznawania, wypłaty, rozliczania i zwrotu przedsiębiorstwu społecznemu lub spółdzielni socjalnej środków, o których mowa w ust. 1 i 2,
 - 2) wzory wniosków o przyznanie, wypłatę oraz rozliczenie środków, o których mowa w ust. 1 i 2,
 - 3) elementy umów dotyczących przyznania środków, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz dokumentację niezbędną do ich realizacji,
 - 4) formy zabezpieczenia zwrotu środków, o których mowa w ust. 1 i 2
- mając na względzie: zwiększenie mobilności oraz poziomu zatrudnienia osób niepełnosprawnych, o których mowa w art. 11 ust. 1, zapewnienie zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy *de minimis*, racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu, z uwzględnieniem efektywności przyznawania środków, w tym w zakresie odpowiedniego wykorzystania i utrzymania rzeczy i zwierząt finansowanych z przyznanych środków, a także zapewnienie dostępności postępowania w sprawie udzielania, wypłaty i rozliczania środków.”;
- 4) w art. 32 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Pracodawca prowadzący zakład pracy chronionej lub będący przedsiębiorstwem społecznym może otrzymać ze środków Funduszu:
 - 1) dofinansowanie w wysokości do 50% oprocentowania zaciągniętych kredytów bankowych, pod warunkiem wykorzystania tych kredytów na cele związane z rehabilitacją zawodową i społeczną osób niepełnosprawnych;
 - 2) zwrot kosztów:
 - a) budowy lub przebudowy związanej z modernizacją obiektów i pomieszczeń zakładu,
 - b) transportowych,
 - c) administracyjnych.
 2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1 pkt 2:
 - 1) dotyczy wyłącznie dodatkowych kosztów wnioskodawcy wynikających z zatrudnienia osób niepełnosprawnych;
 - 2) może być przyznany wnioskodawcy, u którego wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych wynosi co najmniej 50%;
 - 3) jest udzielany na wniosek.”;
 - 5) art. 32a otrzymuje brzmienie:

„Art. 32a. Fundusz, na podstawie umowy zawartej z pracodawcą prowadzącym zakład pracy chronionej lub będącym przedsiębiorstwem społecznym, udziela pomocy, o której mowa w art. 32 ust. 1.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 oraz z 2021 r. poz. 1038 i 1243):

1) w art. 4 w ust. 1 w pkt 33 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 34 w brzmieniu:

„34) działalności na rzecz podmiotów ekonomii społecznej i przedsiębiorstw społecznych, o których mowa w ustawie z dnia.... o ekonomii społecznej (Dz. U.).;

2) w art. 5 w ust. 6 po wyrazach „pkt 33” dodaje się wyrazy „i 34”.

Art. 61. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 i 2369 oraz z 2021 r. poz. 794 i 803) w art. 16b:

1) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) diagnozę sytuacji społecznej, w tym potencjał podmiotów ekonomii społecznej w zakresie realizacji usług społecznych,”;

2) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Strategia, o której mowa w ust. 1 opracowana przez gminę i powiat określa zadania publiczne i usługi społeczne zlecane w trybach, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100 i 1162) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 46:

a) w ust. 1:

- pkt 1d otrzymuje brzmienie:

„1d) przyznać spółdzielni socjalnej, przedsiębiorstwu społecznemu lub podmiotowi ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o ekonomii społecznej (Dz. U.), jednorazowo środki na utworzenie stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub skierowanego poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej, w

wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;”,

- pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przyznać spółdzielni socjalnej, przedsiębiorstwu społecznemu lub podmiotowi ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o ekonomii społecznej, środki na finansowanie kosztów wynagrodzenia, w okresie do 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy, wypłacane miesięcznie w wysokości nie wyższej niż kwota minimalnego wynagrodzenia za pracę przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, dla zatrudnionego skierowanego bezrobotnego lub zatrudnionego skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub zatrudnionego skierowanego poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej;”,

b) ust. 2d otrzymuje brzmienie:

„2d. Spółdzielnia socjalna, przedsiębiorstwo społeczne lub podmiot ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o ekonomii społecznej, które otrzymały z Funduszu Pracy jednorazowo środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1d, są obowiązani, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, dokonać zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli zatrudniały na utworzonym stanowisku pracy skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub skierowanego poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej, w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszyły inne warunki umowy dotyczące przyznania tych środków, w tym niezyskanie przez podmiot ekonomii społecznej statusu przedsiębiorstwa społecznego.”,

c) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Spółdzielnia socjalna, przedsiębiorstwo społeczne lub podmiot ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o ekonomii społecznej, które otrzymały z Funduszu Pracy środki, o których mowa w ust. 1 pkt 4, są obowiązane dokonać ich zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi, jeżeli zatrudniały skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy, o którym mowa w art. 49 pkt 7, lub skierowanego poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu lub niewykonującego innej pracy zarobkowej w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez

okres krótszy niż 12 miesięcy od dnia przyznania tych środków albo naruszyły inne warunki umowy o finansowanie kosztów wynagrodzenia, w tym niezyskanie przez podmiot ekonomii społecznej statusu przedsiębiorstwa społecznego.”,

d) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania przedsiębiorstwu społecznemu lub lub podmiot ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o ekonomii społecznej spółdzielni socjalnej jednorazowo środków, o których mowa w ust. 1 pkt 1d;
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania osobom, o których mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 1b, jednorazowo środków, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 3) szczegółowe warunki i tryb przyznawania przedsiębiorstwu społecznemu lub spółdzielni socjalnej lub podmiotowi ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o ekonomii społecznej, środków, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
- 4) formy zabezpieczenia zwrotu środków na założenie spółdzielni socjalnej lub przystąpienie do niej po jej założeniu, utworzenie stanowiska pracy lub finansowanie kosztów wynagrodzenia w przedsiębiorstwie społecznym lub spółdzielni socjalnej lub podmiocie ekonomii społecznej, o którym mowa w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia o ekonomii społecznej w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania

- mając na względzie zwiększenie mobilności osób określonych w ust. 1 pkt 1b, 3 i 4 oraz w ust. 1b, racjonalne gospodarowanie środkami Funduszu Pracy, a także konieczność zapewnienia zgodności udzielania pomocy z zasadami przyznawania pomocy *de minimis* w przypadku wypłaty środków, o których mowa w ust. 1 pkt 1d, 3 i 4.”;

2) w art. 108 w ust. 1:

a) pkt 41 otrzymuje brzmienie:

„41) zatrudnienia wspieranego, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o zatrudnieniu socjalnym, oraz wsparcia, o którym mowa w art. 12 ust. 3a ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych i w art. 22 ustawy z dnia.....o ekonomii społecznej;”,

b) po pkt 63 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 64 w brzmieniu:

„64) kosztów programów, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia
o ekonomii społecznej.”;

3) po art. 109l dodaje się art. 109m w brzmieniu:

„Art. 109m. 1. Minister właściwy do spraw pracy, na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, może przekazać na wyodrębniony rachunek urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, środki Funduszu Pracy na realizację programów, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia o ekonomii społecznej, w wysokości nie wyższej niż 20 mln zł rocznie.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności wysokość i tryb przekazywania środków oraz sposób ich rozliczenia.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2050) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1, mogą uczestniczyć organizacje pozarządowe oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057), których działalność statutowa obejmuje zadania należące do sfery zadań publicznych w zakresie ochrony i promocji zdrowia, pomocy społecznej, działalności charytatywnej, nauki, edukacji, oświaty i wychowania, kultury fizycznej, porządku i bezpieczeństwa publicznego lub przeciwdziałania patologiom społecznym, promocji i organizacji wolontariatu, po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, a także samorządy zawodów medycznych, rodziny osób uzależnionych, oraz grupy samopomocy osób uzależnionych i ich rodzin.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2085) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Spółdzielnia socjalna działa na rzecz:

1) społecznej reintegracji jej członków oraz pracowników spółdzielni socjalnej, będących osobami, o których mowa w art. 4 ust. 1, przez co należy rozumieć działania, mające na celu odbudowanie lub nabycie i podtrzymanie umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności lokalnej i pełnienia ról społecznych w miejscu

- pracy, zamieszkania lub pobytu, w tym rehabilitację społeczną osób niepełnosprawnych lub readaptację,
- 2) zawodowej reintegracji jej członków oraz pracowników spółdzielni socjalnej, będących osobami, o których mowa w art. 4 ust. 1, przez co należy rozumieć działania służące zdobyciu nowych kwalifikacji, kompetencji, wiedzy i umiejętności w celu odbudowania lub uzyskania i podtrzymania zdolności do samodzielnego świadczenia pracy na rynku pracy i awansu zawodowego, w tym rehabilitację zawodową osób niepełnosprawnych
- a działania te nie są wykonywane w ramach prowadzonej przez spółdzielnię socjalną działalności gospodarczej.”;
- 2) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Spółdzielnię socjalną mogą założyć osoby, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dniao ekonomii społecznej (Dz. U.) posiadające pełną zdolność do czynności prawnych.”;
- 3) w art. 5:
- a) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Liczba osób, o których mowa w ust. 5, nie może być większa niż 50% ogólnej liczby członków spółdzielni socjalnej, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b oraz ust. 6a.”;
- b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. W przypadku uzyskania przez spółdzielnię socjalną statusu przedsiębiorstwa społecznego, o którym mowa w ustawie z dniao ekonomii społecznej, liczba osób, o których mowa w ust. 5, nie może być większa niż 70% ogólnej liczby członków spółdzielni socjalnej.”;
- 4) w art. 15b ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Do konsorcjum spółdzielczego mogą przystąpić podmioty ekonomii społecznej, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia.....o ekonomii społecznej.”;
- 5) art. 19a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 19a. Rada Ministrów przedkłada Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej i Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej w okresach dwuletnich, najpóźniej do dnia 30 listopada informacje o funkcjonowaniu spółdzielni socjalnych, w oparciu o dane przekazane ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego przez związki

rewizyjne właściwe dla spółdzielczości socjalnej do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok złożenia informacji.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546, 1565, 2023 i 2369 oraz z 2021 r. poz. 72 i 694) w załączniku do ustawy w części II w ust. 21 w kolumnie 4 dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) zaświadczenie wydawane przedsiębiorstwu społecznemu na podstawie art. 28 ustawy z dnia o ekonomii społecznej (Dz. U.)”.

Art. 66. W ustawie z dnia 23 października 2018 r. o Funduszu Solidarnościowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1787) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Fundusz może wspierać działania na rzecz rozwoju ekonomii społecznej, w szczególności działania w zakresie reintegracji społecznej i zawodowej podejmowane przez przedsiębiorstwo społecznych na rzecz swoich pracowników będących osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym, o których mowa w ustawie z dnia o ekonomii społecznej (Dz. U.).”;

2) po art. 6a dodaje się art. 6aa w brzmieniu:

„Art. 6aa. Środki Funduszu przeznacza się także na wsparcie udzielane w ramach rządowych lub resortowych programów na rzecz rozwoju ekonomii społecznej, o których mowa w art. ustawy z dnia o ekonomii społecznej.”;

3) w art. 18 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Środki Funduszu na realizację programów, o których mowa w art. 6aa przekazane na wyodrębniony rachunek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego stanowią koszty Funduszu.”.

Rozdział 2

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 67. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego powoła członków Krajowego Komitetu, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Marszałek województwa powoła członków Regionalnego Komitetu, o którym mowa w art. 49 ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 68. Rada Ministrów, na podstawie informacji uzyskanych od organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego, przedstawia po upływie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, Sejmowi i Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej sprawozdanie z wykonania ustawy w terminie do dnia 30 listopada roku następnego.

Art. 69. Strategie rozwiązywania problemów społecznych opracowane na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 61 są realizowane przez okres, na który zostały opracowane.

Art. 70. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowania ustawy na lata 2022 - 2031 wyniesie 5560 tys. zł, z tego w części 44 – Zabezpieczenie społeczne w roku:

- 1) 2022 - 72 tys. zł;
- 2) 2023 - 72 tys. zł;
- 3) 2024 - 677 tys. zł;
- 4) 2025 - 677 tys. zł;
- 5) 2026 - 677 tys. zł;
- 6) 2027 - 677 tys. zł;
- 7) 2028 - 677 tys. zł;
- 8) 2029 - 677 tys. zł;
- 9) 2030 - 677 tys. zł;
- 10) 2031 - 677 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący, polegający na zmianie kosztów realizacji zadań publicznych wykonywanych na rzecz obywateli, w tym zmniejszeniu kosztów rzeczowych, związanych z obsługą realizacji zadań wynikających z ustawy.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2 w zakresie części 44 – Zabezpieczenie społeczne jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

Art. 71. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 12, art. 26g ust. 5 oraz art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 59 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 12, art. 26g ust.5 oraz art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 59, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 72. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 46 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 62 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 46 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 62, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 73. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia z wyjątkiem art. 58 i art. 62 pkt 2 lit. b i pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.